

Arrest

nr. 242 998 van 26 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 20 februari 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 februari 2019.

1.2. Op 29 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 mei 2020 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U verklaart geboren en opgegroeid te zijn in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehtarlam in de provincie Laghman. U ging naar school en stelt nooit gewerkt te hebben in Afghanistan. U verzorgde de koeien van uw familie en bracht hen gras. U verklaart dat acht jaar geleden uw vader Q.(...) gedood is door de taliban, alsook dat uw grootvader ontvoerd is, naar aanleiding van het feit dat uw oom A.(...) T.(...) (O.V. (...); CG (...)) de overheid informatie had verstrekt over de taliban. De taliban kwam drie of vier dagen later naar uw huis waarbij ze uw vader doodschoten en uw grootvader ontvoerden. Uw grootvader is sindsdien vermist. Uw oom A.(...) vluchtte naar België en diende hier op 6 oktober 2011 een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 november 2013 kende het CGVS uw oom de subsidiaire beschermingsstatus toe. Na het vertrek van uw oom uit Afghanistan verhuisde u en uw familie naar het huis van de schoonouders van A.(...), dat eveneens in Shalatak gelegen is. De problemen met de taliban duurden echter voort en als u het huis verliet werd er naar u verwezen als de neef van A.(...). De taliban kwam daarop een zeven of achttal keren naar het huis van de schoonouders van A.(...). Ze kwamen daarbij het huis binnen, waarbij ze uw moeder sloegen, alsook de schoonvader van uw oom, G.(...) Z.(...). Uw moeder verstopte u tijdens deze bezoeken van de taliban onder meer in de broodoven en tussen de matrassen. Op een nacht was u samen met G.(...) Z.(...) buiten toen de taliban kwam en G.(...) Z.(...) in het been schoot. Uw moeder besliste daarop dat uw aanwezigheid iedereen in gevaar bracht en dat u Afghanistan moest verlaten. Twee of drie dagen na het schietincident waarbij G.(...) Z.(...) gewond raakte verliet u, in 2018, Afghanistan. U reisde vervolgens via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië en Duitsland naar België waar u op 20 februari 2019 toe kwam. U diende twee dagen later, op 22 februari 2019, een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw Belgische medisch dossier neer. Tevens maakte u op 14 april 2020 uw opmerkingen over aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u aan epilepsie te lijden (DVZ, Verklaring DVZ dd. 27.06.2019, p.11). Om hier op passende wijze aan tegenmoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de kans geboden een (extra) pauze in te lassen indien u zich niet goed voelde tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.3). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofd van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23

augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt geboren te zijn in Shalatak, in het district Mehtarlam (Bad Pash) van de provincie Laghman en dat u daar tot aan uw vertrek uit Afghanistan, in 2018, heeft gewoond (CGVS, p.7-8).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd wordt door uw verklaringen dat u zeventien jaar oud bent. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 6 maart 2019, stelt dat u ouder bent dan achttien jaar, vermoedelijk 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u op het moment van de registratie van uw verzoek om internationale bescherming zeventien door de DVZ zeventien jaar zou geweest zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. U betwistte echter de uitkomst van dit leeftijdsonderzoek en beweerde tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op datum van 27 juni 2019 verklaart dat u 17,5 jaar was (DVZ, Verklaring DVZ dd. 27.06.2019, p.5). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bevraagd wordt over uw verklaring aangaande uw minderjarige leeftijd, betwist u opnieuw de leeftijdsbepaling en verklaart u wederom dat u heden zeventien jaar bent. Gevraagd om welke reden u zo zeker bent dat u zeventien jaar bent stelt u dat uw moeder u dit vertelde toen u nog in uw dorp in Laghman was (CGVS, p.5). Wanneer u er vervolgens op gewezen wordt dat, indien u voor uw vertrek uit Afghanistan reeds de leeftijd van zeventien jaar bereikt had, u ongeveer twee jaar na uw vertrek niet nog altijd zeventien jaar oud kan zijn, veegt u deze vaststelling van tafel en verklaart u simpelweg "ik ben bijna 17 jaar, mijn echte leeftijd is 17" (CGVS, p.5). Dit houdt helemaal

geen steek. Met deze verklaring bent u niet alleen niet in staat de opmerkelijke vaststelling aangaande uw ingeroepen minderjarigheid op te klaren, maar legt u tegelijkertijd een nog opmerkelijkere verklaring af daar u plots verklaart de leeftijd van zeventien jaar nog niet bereikt te hebben. Daarbij spreekt u uzelf op flagrante wijze tegen daar u reeds tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ op 27 juni 2019 verklaarde de leeftijd van 17.5 jaar te hebben bereikt, wat evenwel zou betekenen dat u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 4 maart 2020, een zevental maanden later, de meerderjarige leeftijd van achttien jaar ruimschoots bereikt zou hebben (DVZ, Verklaring DVZ dd. 27.06.2019, p.1). U bent evenmin in staat deze vaststelling om te buigen wanneer u verklaart dat als u een taskara had, op die taskara zeventien jaar zou staan (CGVS, p.5). Deze verklaring is niet serieus te nemen daar u verwijst naar een, door u zelf toegegeven, onbestaande taskara. U veronderstelt aldus alleen maar. Het CGVS merkt hierbij ten overvloede op dat u aangaande uw leeftijd geen enkel document neerlegt dat uw verklaringen kan staven. Uw verklaringen blijven derhalve blote beweringen. Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, in weerwil van uw medewerkingsplicht. Uw gedrag om een dergelijke onwaarheid over uw leeftijd vol te houden in weerwil van het medisch bewijs ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid danig. Bijgevolg kan u niet als minderjarige worden beschouwd en kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast.

Aangaande uw identiteit merkt het CGVS verder het volgende op. Op het moment van uw gehoor op het Bureau Minteh van DVZ dd. 22 februari 2020, verklaarde u dat uw achternaam 'M.(...)' zou zijn (DVZ, Minteh fiche, p.1). Tijdens uw Dublin interview nadien op de DVZ wijzigt u uw achternaam echter naar 'T.(...)'. Wanneer u toen gevraagd wordt door de dossierbehandelaar op de DVZ deze wijziging uit te leggen verklaart u dat u moe was en u de vragen niet begrepen had tijdens uw gehoor door Bureau Minteh van DVZ, een verklaring die niet ernstig genomen kan worden (DVZ, Verklaring DVZ, dd. 27.06.2019, p.1). Immers blijkt dat wanneer u tijdens dit gehoor bevraagd wordt over familieleden in België, u niet alleen weldegelijk in staat bent dergelijke simpele en gelijkaardige vragen te begrijpen zoals wanneer gevraagd wordt naar uw naam, maar dat u daarbij ook de achternaam van uw vermeende oom die hier is, zijnde T.(...), juist kan vermelden. Er mag dan ook verwacht worden dat, indien u de achternaam van uw oom correct kan vermelden en dit dezelfde achternaam als de uwe betreft, u deze evenwel correct vermeldt. De vaststelling dat u uw achternaam wijzigt van Mohammad naar T.(...) doet het vermoeden rijzen, daar later blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven berust als die van A.(...) T.(...) (O.V. (...); CG (...)), dat u uw achternaam gewijzigd heeft om de familieband met uw vermeende oom te staven. De familieband tussen u en uw vermeende oom wordt desalniettemin betwist door het CGVS (zie infra). Daarbij merkt het CGVS op dat u tijdens uw gehele asielprocedure geen enkel identiteitsdocument noch enig ander document dat uw identiteit kan staven voorlegt. Het CGVS is derhalve niet in staat uw identiteit na te gaan. U laat het CGVS dan ook in het ongewisse over uw daadwerkelijke achternaam en uw identiteit en nationaliteit. Uw ongeloofwaardige en vage verklaringen omtrent uw identiteit brengen uw algehele geloofwaardigheid verder ernstig in het gedrang.

Voorts bent u geenszins in staat de familieband met uw vermeende oom A.(...) op een geloofwaardige en overtuigende wijze te staven. Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt immers dat uw verklaringen aangaande (het leven van) uw oom niet enkel zeer algemeen van aard zijn, maar daarbovenop flagrante tegenstrijdigheden bevatten met de verklaringen van A.(...) afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 3.10.2013. Een kopie hiervan werd bijgevoegd aan het administratief dossier (zie blauwe map – document 1). Een eerste tegenstrijdigheid werpt zich op wanneer u gevraagd wordt hoe oud uw oom was toen hij Afghanistan verliet, waarop u verklaart "Ik weet niets over zijn leeftijd" (CGVS, p.9). Bij de daaropvolgende vraag in uw persoonlijk onderhoud betreffende uw ooms huidige leeftijd, blijkt u echter wel over informatie te beschikken daar u verklaart dat uw oom op het moment van uw persoonlijk onderhoud 27 jaar zou zijn (CGVS, p.9). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw incoherente verklaringen over de leeftijd van oom verklaart u dat u dit nu wel weet daar u volwassen bent (CGVS, p.9), maar bent u geenszins in staat toe te lichten om welke reden u niet de leeftijd van uw oom kent bij diens vertrek. Wat er ook van zij, indien A.(...) daadwerkelijk uw oom is, mag er van u verwacht worden dat u op coherente wijze waarheidsgetrouwe en geloofwaardige verklaringen kan afleggen over zijn leeftijd en op de hoogte bent van de leeftijd van uw oom bij zijn vertrek. Temeer u uw vluchtmotieven baseert op de eerdere problemen van uw oom in Afghanistan. Een tweede tegenstrijdigheid werpt zich op wanneer u gevraagd wordt naar de naam van de echtgenote van A.(...), waarop u verklaart dat zij 'Je.(...)' noemt (CGVS, p.16). Deze verklaring komt niet overeen met de verklaring van A.(...) die tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat zij Ja.(...) heet (CGVS (...), p.9). Uw kennis betreffende A.(...) zijn gezin blijkt evenmin correct te zijn wanneer u bevraagd wordt over de kinderen van A.(...), waardoor zich een derde tegenstrijdigheid opdringt. U stelt immers dat uw oom vier kinderen heeft, met wie u in Afghanistan nog zou hebben

samengewoond (CGVS, p.15). Deze verklaring staat echter haaks op de verklaring van A.(...), daar hij verklaarde slechts twee kinderen te hebben (CGVS (...), p.10). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid wuift u deze van de hand en lijkt u te insinueren dat A.(...) een foutieve verklaring heeft afgelegd, een verklaring die niet serieus genomen kan worden (CGVS, p.15). Ten vierde merkt het CGVS eveneens op dat u niet in staat bent de naam van de schoonmoeder van A.(...) te benoemen, wat opvallend is daar u eveneens verklaart met zijn schoonmoeder te hebben samengewoond. Uw verklaringen komen derhalve niet doorleefd over (CGVS, p.16). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze vaststelling verklaart u dat u concentratieproblemen heeft omwille van uw ziekte en dat uw hele lichaam beperkt is hierdoor, een verklaring die niet kan overtuigen (CGVS, p.16). U bent immers bij aanvang van uw interview specifiek gevraagd naar eventuele concentratieproblemen, waarop u negatief antwoordde (CGVS, p.3). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u enkel teruggrijpt naar uw medische probleem (epilepsie) in een poging uw ontoereikende kennis te vergoelijken. De vaststelling dat u geenszins in staat bent om op omstandige wijze doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande uw oom en zijn familie maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vermeende familieband met A.(...). Des te meer daar u laat uitschijnen dat uw oom een centrale en cruciale rol inneemt in uw asielmotieven. Ten overvloed merkt het CGVS op dat u evenmin enig document neerlegt waaruit uw familieband met A.(...) kan blijken. Gevraagd naar documenten aangaande uw vermeende oom verwijst u enkel naar documenten die uw oom neergelegd zou hebben tijdens zijn procedure, en verklaart hierbij dat A.(...) de taskara van uw vader zou hebben neergelegd, een verklaring die wederom niet correct is. Uit een nazicht van A.(...) zijn administratief dossier, alsook uit de lezing van de notities van A.(...) zijn persoonlijk onderhoud komt immers naar voren dat hij geen taskara heeft neergelegd die uw vader zou toebehoren (CGVS (...), p.4), wat maakt dat u evenmin in staat bent uw familieband op deze wijze te staven. Het CGVS is derhalve niet in staat uw familieband met A.(...) na te gaan. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook louter blote beweringen.

Daarnaast merkt het CGVS op dat u uw herkomst en verblijf in het dorp Shalatak in het district Mehtarlam gelegen in de provincie Laghman onlosmakelijk verbindt aan deze familieband met uw oom. U verklaart immers tijdens uw onderhoud op het CGVS dat, na het overlijden van uw vader en het vertrek van A.(...) uit Afghanistan, u en uw gezin zijn ingetrokken bij A.(...) zijn schoonfamilie in Shalatak. U zou daar eveneens verbleven hebben tot aan uw vertrek uit Afghanistan, een achttal jaren later (CGVS, p.9, 18-19). De bovenstaande vaststelling dat uw voorgehouden familieband met A.(...) niet geloofwaardig is, maakt dat er eveneens geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf bij zijn schoonfamilie, waardoor er ernstige twijfels rijzen over uw verklaarde regio van herkomst. De geloofwaardigheid aangaande uw herkomst uit het dorp Shalatak komt verder op de helling te staan daar u op de DVZ verklaarde dat u afkomstig bent uit het aangrenzende district Qarghayi, eveneens gelegen in de provincie Laghman (DVZ, Verklaring DVZ 27.06.2019, p.1). Wanneer u bevrraagd wordt over deze plotselinge wijziging ontkent u dat u deze verklaring ooit heeft afgelegd. U stelt dat u nooit Qarghayi gezegd heeft, integendeel, u wijst in uw verklaring naar de tolk op de DVZ die het verkeerdelijk weer zou hebben gegeven (CGVS, p.8). U bent echter geenszins in staat om te duiden hoe de tolk Qarghayi foutief kan vertalen indien u dit nooit gezegd heeft op de DVZ noch bent u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud in staat op duidelijke wijze te verklaren om welke reden u dit niet op de DVZ heeft laten aanpassen toen uw verklaringen er aan u werden voorgelezen (CGVS, p.3). U ondertekende deze immers voor akkoord. Aangaande de wijziging van uw verklaringen op de DVZ bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS inzake de komst van de taliban naar uw dorp, merkt het CGVS op dat deze verklaarde wijziging zich ten eerste beperkt tot uw asielrelaas en dat u nergens gewag maakt van uw district van herkomst. Zo zegt u: "Ik zei dat de taliban naar mijn dorp kwam, maar ze zeiden dat de taliban naar de hoofdstad kwam. Laghman is de provincie, en Mehtar Lam is de hoofdstad, maar ze hebben provincie geschreven." Ten tweede, maakt u hier een correctie aangaande de naam van de provincie, zijnde Laghman in plaats van Mehtarlam, maar maakt u nergens gewag van een wijziging van het district Qarghayi wat u eerder op de DVZ als uw regio van herkomst aanduidde naar het district Mehtarlam. De vaststelling dat u terdege in staat bent een onderscheid te maken tussen de provincie, de verschillende districten in uw provincie en de hoofdstad, wat eveneens later in uw persoonlijk onderhoud wederom blijkt wanneer u duidelijk een onderscheid kan maken tussen de districten Qarghayi en Mehtarlam (CGVS, p.21), maakt dat er van u verwacht mag worden dat u (een wijziging betreffende) uw herkomstdistrict spontaan en correct kan weergeven, zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

De geloofwaardigheid aangaande uw herkomst uit het dorp Shalatak wordt tevens verder ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de verblijfplaats van uw twee zussen, M.(...) en Z.(...). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, alsook tijdens uw Dublin interview op de DVZ verklaart u dat uw zussen eveneens in Shalatak wonen, al dan niet bij hun echtgenoten (CGVS, p.12; DVZ,

Verklaring DVZ dd. 27.06.2019, p.8). Uw verklaring staat hiermee haaks op de verklaring die u aflegde tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming door de DVZ waar u verklaarde dat zij zich in Alingar, een ander district gelegen in de provincie Laghman, bevonden (DVZ, Minteh fiche dd. 22.02.2019). Uw tegenstrijdige verklaring aangaande de verblijfplaats van uw zussen doch geen centraal element, stelt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen regio van herkomst verder op de proef.

Tevens merkt het CGVS op dat, wanneer u bevraagd wordt over de directe omgeving van uw woonplaats Shalatak, u niet getuigt van een doorleefde en grondige kennis, zodat u evenmin op deze wijze in staat bent uw herkomst aan te tonen. Vooreerst verklaart u dat de Alingar rivier en de Alishang rivier samenkomen en vervolgens door uw dorp stromen (CGVS, p.19). Uit de algemene beschikbare informatie op het CGVS, waarvan een kopie werd bijgevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel dat de Alishang noch de Alingar rivier door Shalatak stroomt na hun samensmelting (zie blauwe map – document 2). Het is eveneens opmerkelijk dat u deze samensmelting situeert in Qarghayi in tegenstelling tot uw eerdere verklaring waarbij u stelt dat, deze samensmelting voor uw dorp plaatsvond, zijnde in het district Mehtar Lam. Daarbovenop verwijst u hierbij naar de Darunta-dam, waar de samengesmolten rivier de Kabul rivier ontmoet (CGVS, p.19). Het CGVS wijst hierbij op de informatie dat de Darunta-dam gesitueerd is in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar grenzend aan het district Qarghayi van de provincie Laghman. Het is opmerkelijk dat u deze dam, die ver verwijderd is van uw dorp van herkomst Shalatak, kunt situeren, maar evenwel niet in staat bent het verloop van de Alishang en Alingar rivier in uw eigen district, nabij Shalatak, correct weer te geven (CGVS, p.26). Voorts is het opmerkelijk dat u de dorpen Char Bagh, Gambiri, Sorhakan, Farmankhail, Ganda Kaw en Mandrawal opnoemt wanneer u gevraagd wordt de omgeving van uw dorp te omschrijven. De dorpen die u opnoemt zijn immers allen diep binnen het district Qarghayi gelegen, eveneens ver verwijderd van Shalatak (zie blauwe map – document 3). U verklaart daarbij zelf dat het dorp Mandrawal, en het nabij gelegen dorp Kamal Pur gelegen zijn in het district Qarghayi (CGVS, p.21). De vaststelling dat de meerderheid van de dorpen die u opnoemt niet gelegen zijn in uw directe omgeving brengt de geloofwaardigheid betreffende uw herkomst uit Shalatak opnieuw ernstig aan het wankelen. U laat het CGVS hierbij wederom in het ongewisse over hoe u in staat bent deze dorpen te benoemen, als u enkel uw dorp verlaten zou hebben om naar de provinciehoofdstad Mehtarlam te gaan (CGVS, p.26). Deze vaststelling is des te opmerkelijker daar u, wanneer u gevraagd wordt of u het dorp Latifabad kent, negatief antwoordt. Latifabad is immers nabij Shalatak gelegen volgens objectieve landeninformatie (zie blauwe map – document 4). Ten overvloede merkt het CGVS eveneens op dat u vervolgens uw ingeroepen herkomst uit Shalatak in Mehtarlam onderuit haalt daar u ineens verklaart dat het dorp Shalatak onderdeel uitmaakt van Char Bagh, een dorp dat gelegen is in het district Qarghayi wat helemaal in strijd is met wat u eerder verklaarde (zie supra) (CGVS, p.21). U spreekt hiermee uw herkomst uit het district Mehtarlam wederom tegen, en brengt hiermee de geloofwaardigheid aangaande uw regio van herkomst volledig . Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat, wanneer u gevraagd wordt naar eventuele controleposten van de lokale politie (ALP), u verklaart dat deze ver weg gelokaliseerd zijn in het Alingar en het Dawlat Shah district (CGVS, p.28). Het is niet aannemelijk dat er geen enkel ALP checkpoint gelokaliseerd zou zijn in uw eigen regio of district van herkomst zijnde Mehtar Lam, des te meer de provinciehoofdstad nabijgelegen is. Het is daarbij eveneens opmerkelijk dat u wederom verwijst naar districten die ver verwijderd zijn van uw eigen regio van herkomst, maar geenszins in staat bent informatie te verschaffen over ALP checkpunten in uw directe omgeving, of uw eigen district.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde verblijf bij de schoonfamilie van A(...), alsook de vaststellingen dat uw kennis over uw verklaarde regio van herkomst Shalatak van een dusdanig povere en twijfelachtige aard is én dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de verblijfplaats van uw twee zussen maakt dat u niet in staat bent uw herkomst uit Shalatak op een overtuigende en geloofwaardige wijze kan voorstellen. U laat het CGVS derhalve in het ongewisse over uw daadwerkelijke regio van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehtarlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het dorp Shalatak, district Mehtarlam gelegen van de provincie Laghman verbleef, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land

van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat het waard is, kunnen de volgende vaststellingen en toevoegingen aangaande uw asielmotieven worden gemaakt. Daar u geenszins in staat bent de familieband met A.(...) overtuigend en geloofwaardig voor te stellen, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw problemen met de taliban. U steunt uw eigen problemen met de taliban namelijk hoofdzakelijk op de problemen van uw vermeende oom A.(...) met de taliban, waarna hij Afghanistan ontvluchtte (CGVS, p.31-32). Daarbovenop verwijst het CGVS hierbij integraal naar de beslissing aangaande A.(...) zijn verzoek om internationale bescherming, waarvan kopie werd bijgevoegd aan het administratief dossier. Uw vermeende oom A.(...) werd immers de vluchtelingenstatus geweigerd, daar er geen geloof kon worden gehecht aan zijn ingeroepen problemen met de taliban (zie blauwe map – document 1). De vaststelling dat de problemen van A.(...) met de taliban reeds ongeloofwaardig werden bevonden, haalt de geloofwaardigheid aangaande uw asielmotieven op fundamentele wijze onderuit.

Tevens blijkt uw kennis over de problemen van uw vermeende oom zeer pover te zijn. Wanneer u bevraagd wordt over de nasleep van de vermeende dood van uw vader en de ontvoering van uw grootvader verklaart u immers dat de overheid vrijwillig kwam en dat uw familie geen klacht neerlegde (CGVS, p.33). Deze verklaring staat haaks op de verklaringen van A.(...) afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, daar hij niet enkel verklaart dat er weldegelijk een klacht is neergelegd, maar deze vermeende klacht eveneens voorlegt (zie blauwe map – document 1; CGVS (...), p.4, 15-16). Indien de problemen van uw oom, zoals u laat uitschijnen, de basis vormen voor uw persoonlijke problemen met de taliban mag er van u verwacht worden dat u informatie over een contact met de autoriteiten hieromtrent beter zou kunnen weergeven, en dat u zich beter zou informeren over de genomen stappen en interacties met de Afghaanse autoriteiten. De vaststelling dat u niet in staat bent op correcte wijze informatie hieromtrent aan het CGVS te verschaffen ondersteunt de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Uw ingeroepen problemen met de taliban na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan kunnen evenmin overtuigen. Het CGVS merkt aangaande uw vermeende persoonlijke problemen met de taliban immers op dat u ook hier niet in staat bent deze op een geloofwaardige en overtuigende wijze voor te stellen. Een eerste tegenstrijdigheid dringt zich op wanneer u tijdens uw asielrelaas verklaart dat de taliban zeven of acht keer naar uw huis kwamen, een verklaring die u vervolgens wijzigt naar vijf of zes keer. Wanneer u gevraagd wordt deze plotselinge wijziging te verklaren, verklaart u wederom dat ze acht keer langskwamen, maar geeft u geen verduidelijking bij het feit dat u eerder stelde dat ze (de taliban) vijf of zes keer naar uw huis kwamen. U beperkt zich immers tot het zeer algemene “de taliban kwam van de berg, elke dag...”, een verklaring die niet de minste informatie geeft over hoe vaak de taliban exact naar uw huis gekomen zijn (CGVS, p.32). Tevens dient er hierbij opgemerkt te worden dat u geenszins in staat bent uw moeilijkheden met de taliban in de tijd te situeren. Zo geeft u toe niet weten hoelang voor uw vertrek uit Afghanistan u door de taliban werd benaderd. Hier over verder doorgevraagd door het CGVS, blijft u tevens het antwoord schuldig op de vraag hoelang na het vertrek van uw oom uw problemen begonnen zijn. U zegt alleen maar dat het “een tijdje later” was. U weet evenmin hoelang na het vertrek van uw oom u bent vertrokken uit Afghanistan, hierbij antwoordt u: “ongeveer een tijdje” zonder specifieke tijdsaanduiding (CGVS, p.32). U bent evenmin in staat te verklaren hoeveel tijd er tussen deze vermeende bezoeken van de taliban aan uw woning zat (CGVS, p.35). Uw verklaringen komen derhalve niet doorleefd over. De geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven wordt verder ernstig in het gedrang gebracht wanneer blijkt dat u evenmin omstandige verklaringen aflegt aangaande de identiteit van uw vermeende belagers van de taliban. Wanneer u bevraagd wordt over de identiteit van deze talibs bent u niet in staat enig aanknopingspunt te bieden betreffende hun identiteit, maar u beroept u zich integendeel wederom op het zeer algemene en stereotiepe antwoord dat er verschillende mensen bij de taliban zitten en dat ze gemaskerd en/of onherkenbaar waren, en dat ze laarzen droegen (CGVS, p.34). Uw kennis aangaande uw belagers is derhalve ontoereikend, wat maakt dat er geloof kan worden gehecht aan uw vermeende interacties met de taliban. Het is evenmin aannemelijk dat uw moeder u zou verstoppen in matrassen, op het dak en/of in de broodoven tijdens deze vermeende huisbezoeken (CGVS, p.35). Op het dak zou u daarbij immers direct zichtbaar zijn. Bovendien indien u daadwerkelijk een doelwit was van de taliban, kan verwacht worden dat zij ook grondig naar u zouden zoeken bij u thuis. Uw verklaringen komen derhalve wederom niet geloofwaardig over, waarmee u uw geloofwaardigheid verder in diskrediet brengt.

Uw vrees jegens de taliban wordt tevens ernstig gerelativeerd door de vaststelling dat u, uw familie alsook de (schoon)familie van A.(...) bijna tien jaar zonder significante in hetzelfde dorp hebt kunnen

verblijven na de vermeende dood van uw vader (CGVS, p.37). Indien u daadwerkelijk gezocht werd door de taliban, en zij u hiervoor meermaals aanspraken en/of bij u thuis langskwamen, is het niet aannemelijk dat zij u en uw familie ongemoeid zouden laten. Des te meer daar u eerder verklaarde dat er naar u verwezen werd als de neef van A.(...), als u buiten kwam (CGVS, p.31).

Vervolgens dient er opgemerkt te worden dat het zeer merkwaardig is dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ op geen enkel moment gewag maakte van de zeven of acht bezoeken van de taliban bij u thuis, noch van het schietincident waar de schoonvader van A.(...) gewond bij raakte (DVZ, CGVS Vragenlijst dd. 23.09.2019). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze opmerkelijke vaststelling verklaart u eerst dat u dit niet gevraagd werd, een niet afdoende reden. Wanneer u vervolgens erop gewezen wordt dat er weldegelijk gevraagd werd naar uw problemen, beperkt uw uitleg zich tot dat u enkel gezegd heeft dat ze (de taliban) naar u toe kwamen na het vertrek van uw paternale oom maar geeft u geenszins een inzicht in de reden waarom u de bezoeken van de taliban niet vermeldde tijdens uw interview op de DVZ. Wanneer u hier opnieuw op gewezen wordt, ontwijkt u, in weerwil van u medewerkingsplicht, de vraag volledig en tracht u de verantwoordelijkheid van deze omissie eerst bij de dossierbehandelaar van de DVZ en vervolging bij de tolk te leggen. Uw insinuatie dat de dossierbehandelaars of de tolk uw verklaringen onvolledig weer zouden gegeven hebben, kan niet ernstig genomen worden. De vaststelling dat u manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in uw asielrelaas, bevestigt dat uw problemen met de taliban bedrieglijk zijn. U bent dan ook geenszins in staat uw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 4 maart 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerd regio van herkomst in Afghanistan (CGVS, p.29). U vraagt hierop simpelweg naar welke informatie het CGVS dan opzoek is, maar gaat geenszins inhoudelijk in op de, aan u voorgelegde, vaststelling van het CGVS. Wanneer u er opnieuw op gewezen wordt dat het aan u is om deze informatie te verschaffen, en hiervoor (opnieuw) een kans krijgt aangereikt ontwijkt u wederom de confrontatie, en wijst u naar de tolk die misschien een fout maakte maar dat "wij behoren tot de hoofdstad Laghman" (CGVS, p.29). U bent op geen enkele wijze in staat de twijfel van het CGVS aangaande uw herkomst om te buigen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS hierbij het volgende op ten aanzien van uw opmerkingen aangaande de tolken door wie u werd bijgestaan doorheen uw asielprocedure, alsook de dossierbehandelaar op de DVZ en de protection officer op het CGVS. U haalt aan en/of insinueert op meerdere momenten in uw persoonlijk onderhoud dat de tolk en/of de dossierbehandelaar op de DVZ u verkeerd begrepen, al dan niet verkeerd vertaald heeft (CGVS, p.4, 5, 8, 29, 36). Bijkomstig wijst u, wanneer u geconfronteerd wordt met een door u afgelegde verklaring op de DVZ op een foutieve weergave door de protection officer. Wanneer u erop wordt gewezen dat uw eerdere, op de DVZ afgelegde verklaring letterlijk aan u wordt voorgelezen, wijst u simpelweg naar de tolk (CGVS, p.36). Het CGVS merkt op dat dit betrekking heeft op verklaringen door u gedaan bij zowel het Dublin interview op 27.06.2019 als het invullen van de vragenlijst CGVS op 23.09.2019 op de DVZ, en uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 04.03.2020 waar u werd bijgestaan door twee verschillende tolken. Het is weinig aannemelijk dat beide tolken verkeerd vertaald hebben. Beide op de DVZ afgelegde verklaringen werden daarbovenop aan u voorgelezen in het Pashtu, en zijn voor akkoord door u ondertekend. Ook bent u bevraagd over het verloop van uw interview bij DVZ bij aanvang van het persoonlijk onderhoud door het CGVS, en of u al dan niet zaken wilde toevoegen of wijzigen, waarop u slechts een verduidelijking aangaf, die reeds besproken werd (zie supra) (CGVS, p.3-4). Het aanhalen van de vermeende problemen met de tolk en de dossierbehandelaar bij op de DVZ, alsook met de tolk en/of de protection officer tijdens uw onderhoud op het CGVS lijken dan ook vanuit een opportuun oogpunt te gebeuren, enkel en alleen met het doeleinde om door het CGVS aangehaalde tegenstrijdigheden in uw verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud, te kunnen verklaren, in casu quod non.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van

herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Ten aanzien van uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u aan het CGVS overmaakte op 14 april 2020 dient te worden opgemerkt dat deze evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van uw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts loutere post-factum correcties en/of verduidelijkingen, die reeds in het persoonlijk onderhoud werden besproken, alsook een drietal verklaringen die opnieuw wenst te benadrukken maar die geen inhoudelijke wijzigingen betreffen aangaande uw verklaringen. Uw verbetering aangaande de economische toestand van de schoonvader van uw oom, alsook de naam van uw vader betreffen daarboven zaken die geen rol spelen in uw asielaanvraag.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat het door u neergelegde document evenmin iets wijzigt aan bovenstaande appreciatie. Het door u neergelegde verslag met uw administratieve gegevens dat ook uw medisch dossier omvat bevat louter een beperkt aantal vermeldingen dat u last heeft van niet-nader gespecificeerde aanvallen. U stelt hierbij dat u deze problemen al in Afghanistan had, maar dat deze verergerde na de dood van uw vader en grootvader. U zou hierdoor driemaal een aanval hebben gehad in het centrum. Het medische verslag dd. 25.07.2019 opgemaakt in het Heilig-Hart Ziekenhuis, ingesloten in uw medisch dossier, vermeldt echter expliciet dat u er al sporadisch mee te maken heeft sinds uw geboorte in Afghanistan. Wat er ook van zij, met betrekking tot het door u neergelegde document, een medisch verslag aangaande deze toevallen, dient te worden opgemerkt dat de medische vaststelling door Belgische artsen aangaande uw persoon uw asielmotieven niet kunnen staven en geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden die hebben geleid tot uw fysieke problemen (zie groene map – document 1). De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat hoewel het CGVS begrip heeft voor uw moeilijkheden ‘an sich’ een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden hiervan kan schetsen. Uw verklaringen blijven dan ook slechts een blote bewering en deze documenten vormen geenszins een bewijs van uw ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich nog op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift wordt een kopie van het medisch dossier in België van verzoeker gevoegd en een brief van het Agentschap Integratie en Inburgering van 20 april 2020 waarin wordt vermeld dat verzoeker niet gealfabetiseerd is in Latijns schrift en ook niet gealfabetiseerd is in zijn moedertaal Pashtou.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan te vrezen te worden gedood door de taliban omwille van het feit dat zijn oom A. T. de overheid informatie had verstrekt over de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen als zou hij afkomstig zijn en verbleven hebben in het Afghaanse dorp Shalatak, district Mehtarlam in de provincie Laghman vermits (1) zijn algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate wordt ondermijnd door zijn voorgehouden minderjarigheid, (2) verzoeker door inconsistente verklaringen en het gebrek aan enig document dat zijn identiteit kan staven het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het ongewisse laat over zijn daadwerkelijke achternaam, identiteit en nationaliteit, (3) verzoeker er geenszins in slaagt om de familieband met zijn vermeende oom A. op een geloofwaardige en overtuigende wijze te staven daar hij geen doorleefde en geloofwaardige verklaringen kan afleggen aangaande zijn oom en diens familie en dit ondanks het feit dat deze oom een centrale en cruciale rol inneemt in zijn vluchtmotieven, noch enig document voorlegt waaruit deze familieband kan blijken, (4) aangezien verzoeker zijn verblijf in het dorp Shalatak, district Mehtarlam in de provincie Laghman verbindt aan de familieband met zijn vermeende oom A., evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf bij de schoonfamilie van A., (5) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over zijn beweerde district van herkomst in zijn opeenvolgende verklaringen, terwijl hij wel degelijk in staat blijkt te zijn om onderscheid te maken tussen de verschillende provincies, districten en de hoofdstad, (6) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de verblijfplaats van zijn twee zussen en (7) verzoeker evenmin van een doorleefde en grondige kennis getuigt aangaande de directe omgeving van zijn beweerde woonplaats Shalatak; (ii) verzoekers vluchtrelaas bovendien verder wordt ondermijnd door de vaststellingen en overwegingen dat (1) verzoeker er niet in slaagt de familieband met A. overtuigend en geloofwaardig voor te stellen en bijgevolg evenmin zijn problemen met de taliban omwille van die oom A., (2) uit het administratief dossier bovendien blijkt dat A. de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hem ingeroepen problemen met de taliban, (3) verzoekers kennis over de problemen van zijn vermeende oom bovendien zeer pover is, (4) verzoeker tegenstrijdige, vage en niet-aannemelijke verklaringen aflegt aangaande zijn problemen met de taliban na het vertrek van A. uit Afghanistan, (5) verzoekers vrees voor de taliban ernstig gerelativeerd wordt door de vaststelling dat hij, zijn familie en de (schoon)familie van A. bijna tien jaar zonder significante problemen in hetzelfde dorp hebben kunnen verblijven na de vermeende dood van verzoekers vader en (6) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken essentiële elementen van zijn vluchtrelaas volledig onvermeld liet en hij dienaangaande niet verder komt dan de

blote, *post factum* bewering dat de dossierbehandelaar of de tolk zijn verklaringen onvolledig zou hebben weergegeven en (iii) de documenten die verzoeker voorlegt niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid is om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Afghaanse dorp Shalatak, district Mehtarlam in de provincie Laghman en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.2.3.1. In zoverre verzoeker nog beargumenteert dat hij erg ziek is en zware aanvallen kreeg waarvoor hij regelmatig medicijnen slikt, dat men *“geen dokter of psychiater [hoeft] te zien om te beseffen dat de ontwikkeling van een dergelijke persoon anders is dan de personen die niet aan deze ziekte leiden”* en hij hiertoe verwijst naar de kopie van zijn medisch dossier (verzoekschrift, stuk 3 en administratief dossier, map ‘Documenten’), dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit het medisch dossier slechts kan blijken dat hij last heeft van niet nader gespecificeerde aanvallen, waarvoor hij medicatie heeft gekregen. In dit verband werden er in hoofde van verzoeker steunmaatregelen toegekend in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Meer bepaald werd hem de kans geboden om extra pauzes in te lassen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 4 maart 2020, p. 3). De Raad merkt voorts op dat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, uit het medisch dossier geenszins kan blijken dat verzoeker een ontwikkelingsstoornis, dan wel andere (“zware”) (psycho-)medische problemen zou kennen. Dit wordt overigens bevestigd door verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waarbij hij, gevraagd of hij behoudens de toevallen waarvan hij spreekt nog andere mentale gezondheids-, slaap-, concentratie- of andere problemen kent, aangeeft dat dit niet het geval is (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Evenmin kan uit het medisch dossier blijken dat verzoekers problematiek hem zou belemmeren in het uiteenzetten van zijn asielmotieven of hem zou verhinderen om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. De voorgelegde medisch verslagen vermogen dan ook niet de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen en geen van de elementen in deze attesten zijn van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Hoe dan ook dient erop gewezen dat verzoekers verklaarde (psycho-)medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoeker dient zich voor de beoordeling van zijn medische problematiek te richten tot de daartoe geëigende procedure, *in casu* een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.3.2. Verzoeker beargumenteert voorts uitvoerig in het verzoekschrift dat hij laaggeschoold is en dat hij de zaken niet snel kan vatten, hetgeen volgens hem ook blijkt uit de aan het verzoekschrift gevoegde brief van het Agentschap Integratie & Inburgering d.d. 20 april 2020 (verzoekschrift, stuk 4). Hij refereert hiertoe aan passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud en meent dat hieruit kan worden afgeleid dat hij “zeer traag” is en de meeste vragen niet correct begrijpt. De Raad benadrukt dat een desgevallend gebrek aan scholing de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet kan verklaren. De Raad wijst er in dit verband op dat een beperkte scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoeker toont geenszins aan dat hij niet over de verstandelijke capaciteiten beschikt om kennisvragen te beantwoorden betreffende zijn directe (leef-)omgeving en het dagdagelijkse leven in zijn beweerde regio van herkomst, dan wel over leden van zijn familie of aangaande de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in Afghanistan. Hoewel verzoeker zich, geconfronteerd met tegenstrijdigheden, vaagheden of onaannemelijkheden tijdens het persoonlijk onderhoud soms verschuilt achter onbegrip, hypothetische tolk- en/of concentratieproblemen, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op dergelijke elementaire kennisvragen over Afghanistan, het dagelijks leven in zijn beweerde regio van herkomst, de (schoon)familie bij wie hij zou hebben verbleven, alsook zijn vluchtrelaas, wat niet het geval bleek te zijn.

2.3.2.3.3. Waar verzoeker oppert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich schuldig heeft gemaakt aan een suggestieve vraag met betrekking tot het samenkomen van de rivieren van Alingar en Alishang, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Het loutere feit dat de ‘*protection officer*’ verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gevraagd of twee rivieren, die hij zelf benoemde als bekende rivieren in de omgeving van zijn dorp (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19), samenkomen, is op zich geen reden om enige vooringenomenheid aan te tonen. Het is immers de taak van de “*protection officer*” om de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste regio van herkomst en diens vluchtrelaas na te gaan. Verzoeker had bovendien de kans om hierop negatief te antwoorden, doch antwoordde foutief dat deze rivieren inderdaad samenkomen en vervolgens door zijn dorp stromen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19 en zie administratief dossier, map ‘Landeninformatie’). Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing kan dan ook geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Zo verzoeker met betrekking tot zijn kennis aangaande zijn voorgehouden regio van herkomst nog wijst op een reeks elementen die hij volgens hem wél correct kon weergeven betreffende zijn beweerde dorp en regio van herkomst, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en ingestudeerde karakter van verzoekers kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes en fouten in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf.

2.3.2.3.4. Aangaande de familieband met zijn vermeende oom A. merkt verzoeker in het verzoekschrift nog op dat deze persoon meerdere fouten heeft gemaakt tijdens diens persoonlijk onderhoud en desalniettemin internationale bescherming verkreeg. Er dient in dit verband vooreerst te worden benadrukt dat verzoeker, gelet op de veelheid aan vage, tegenstrijdige en zelfs lacuneuze verklaringen aangaande zijn vermeende oom A. (en diens (schoon)familie) en dit ondanks het feit dat deze persoon een cruciale rol speelt in verzoekers vluchtrelaas, de familieband met A. niet aantoont. Met het louter volharden in zijn verklaringen aangaande het aantal kinderen die A. volgens hem zou hebben en de argumentatie dat A. hierover foutieve en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd, brengt verzoeker geen enkel valabel argument bij om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen. Verzoeker laat bovendien ook op heden na om enig document bij te brengen om deze familieband te staven. Ten overvloede kan erop worden gewezen dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening

houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Overigens blijkt uit de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande A. (zie administratief dossier, map 'Documenten') dat hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend maar dat de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn verklaringen aangaande de voorgehouden problemen met de taliban.

2.3.2.3.5. De bevindingen in het medisch dossier, verzoekers laaggeschooldheid en het verwijzen naar delen van verzoekers verklaringen zijn bijgevolg niet van aard om een ander licht te werpen op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in verband met verzoekers voorgehouden herkomst uit het Afghaanse dorp Shalatak, district Mehtarlam in de provincie Laghman. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) zijn algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate wordt ondermijnd door zijn voorgehouden minderjarigheid; (ii) verzoeker door inconsistente verklaringen en het gebrek aan enig document dat zijn identiteit kan staven het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het ongewisse laat over zijn daadwerkelijke achternaam, identiteit en nationaliteit; (iii) aangezien verzoeker zijn verblijf in het dorp Shalatak, district Mehtarlam in de provincie Laghman verbindt aan de familieband met zijn vermeende oom A., evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf bij de schoonfamilie van A.; (iv) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over zijn beweerde district van herkomst in zijn opeenvolgende verklaringen, terwijl hij wel degelijk in staat blijkt te zijn om onderscheid te maken tussen de verschillende provincies, districten en de hoofdstad; (v) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de verblijfplaats van zijn twee zussen en (vi) verzoekers vluchtrelaas hoe dan ook wordt ondermijnd door diverse ongeloofwaardige, lacuneuze, vage en zelfs tegenstrijdige verklaringen, zoals wordt toegelicht. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.3.7. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit en verbleven heeft in het Afghaanse district Mehtarlam in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn voogd en zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde een psychologisch of psychiatrische expertise te laten uitvoeren, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend twintig door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET